

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 11XCoE/2/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2608204250                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 07.04.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Farkaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:2608204250.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti povinnému L. R., bytom U., P. XXX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Y. S., pracovníčkou Okresného súdu Senica o vymoženie 485,96 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7 Er 279/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. marca 2014, sp. zn. 6 CoE 301/2013, a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

### rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd Senica uznesením z 21. januára 2013, sp. zn. 7 Er 279/2008, zastavil exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), Rozhodol tak podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) a § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola v tejto zmluve dojednaná, bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany jej práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom, preto bol daný dôvod na zastavenie exekúcie.

Oprávnená v podanom odvolaní okrem iného navrhla aj prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p.

Krajský súd v Trnave uznesením z 27. marca 2014, sp. zn. 6 CoE 301/2013, napadnuté uznesenie potvrdil, návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. zamietol. Uviedol, že v danom prípade neboli dané dôvody na prerušenie konania v zmysle uvedených ustanovení, a stotožnil sa s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie, považujúc ho za vecne správne, potvrdil v zmysle § 219 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorú skutočnosť je súd oprávnený skúmať ex offo v priebehu celého exekučného konania.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní sa dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s §243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že odvolacie konanie je potrebné zastaviť, návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietnuť a dovolanie odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 167/2013, 3 CoE 18/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 4 ECdo 10/2013, 4 ECdo 100/2014, 4 ECdo 124/2014, 5 ECdo 1/2013, 5 ECdo 25/2013, 6 ECdo 316/2013, 7 ECdo 117/2013, 7 ECdo 153/2013, 8 ECdo 179/2014, 8 ECdo 205/2014, 3 Oboer 67/2015, 3 OboE 44/2015, 3Oboer 81/2015, 3OboE 53/2015, 5Oboer 162/2015, 5OboE 107/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Oprávnená z procesného hľadiska zaviniла, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). V konaní o jej dovolaní vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods.

1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal povinnému náhradu trov týchto konaní, nakoľko povinný nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.